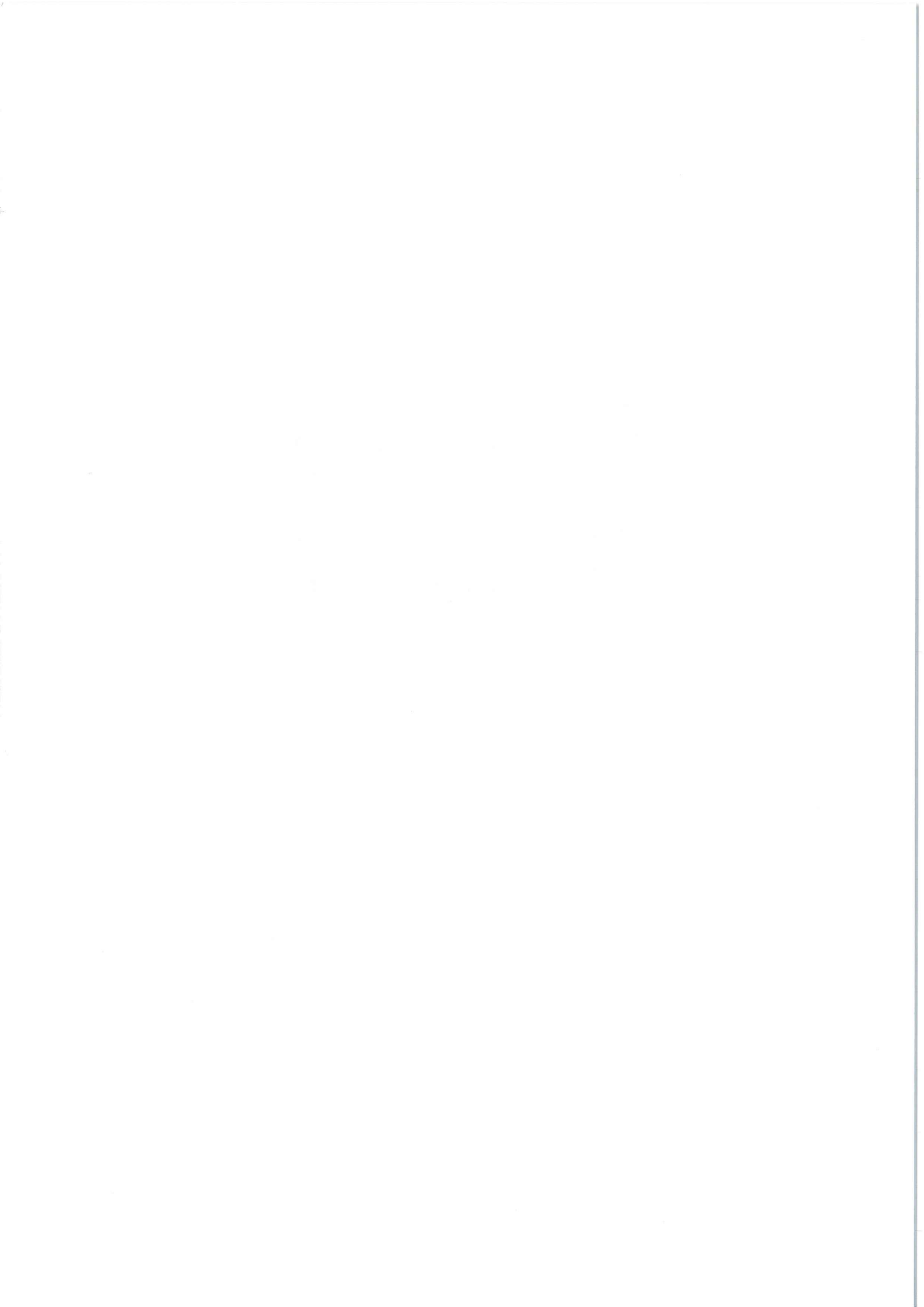

Radoslav
Štědroň

Koncepce dalšího rozvoje a fungování České televize jako televize veřejné služby

podle Radoslava Štědrone:

Úvodem

Není mou věcí ani pod mou patronací vypisovat konkurs na nového ředitele veřejnoprávní České televize (dále jen VČ), jde prostě jen o shodu okolností na počátku roku 2017 – které zde nebudu opakovat, jsou všeobecně známé.

Ale stav VČ popisují jiní a jinde nezávisle od tohoto konkurzu – shodně se mnou.

A já tak učinil již při výběrovém řízení minulém, před kolika lety? Jak jistě víte, hlásím se dnes po druhé o místo ředitele VČ, chci tím zdůraznit, že mě to legitimuje relativně víc (vůbec, mě ovšem nebude překvapovat, že nebudu jediný, který se dnes hlásí podruhé) než ostatní uchazeče, že chci tím ředitelem být, chci lidem v této zemi dokázat, že současná VČ dělá svou práci špatně – a já ji budu dělat – bude-li mi to umožněno – ku prospěchu tohoto národa, ku prospěchu českého státu. Tedy lépe.

Samozřejmě, že tu jsou mnozí, kteří se budou ptát – myslí-li to vážně, zároveň, ale titíž lidé musí vědět – a domnívám se, že to i vědí – to, že i já vím přirozeně, že o tom zdali bude nebo nebude vybrán uchazeč, nerozhodují jen jeho schopnosti či neschopnost, ale především ti - kteří ve výběrové komisi na tento post – nesedí.

Kdo a kde jinde komentují práci VČ? 23. února prezident při křtu knihy Černá kniha ČT – „není objektivní ani nezávislá...“. Kniha B. Kurase - Jak zabít civilizaci, popisuje problémy, o kterých VČ nechce vědět, neví či co? se ptám. BBC (možná CNN, nevím, omlouvám se, ale není to v tomto problému nejdůležitější), natočí rozhovor s bruselským imámem na téma šaría v Belgii a VČ to nezajímá? Jasně deklarovat a informovat o tom, že Ukrajina do roku 1922 nikdy v historii neexistovala jako jednotný samostatný stát, království, chanát či nějaká župa o své rozloze největšího evropského státu, že se toto území stále ještě tvoří a hledá svou podobu, protože tento proces není ještě ukončen; prostě – úplná absence informací na toto bazální téma. Atd. Apod.

Jest třeba být – a to je úkol VČ číslo 1 – vyvážený a systematicky hledat pravdu, ostatních 1500 soukromých televizí (televizních kanálů), které si český občan může zaplatit a naladit na svém přijímači, nechť si pouští do éteru – cokoli.

Dokud nebude VČ (pak už nebude VČ) zprivatizována – nemá právo mystifikovat, lhát a manipulovat informacemi občany českého státu, kteří si ji platí.

Dále. Celkově nedobrá vývoj, který pozorujeme a prožíváme v Česku hodnotí nová Edice filosofie a sociální vědy, kterou začali vydávat na Filosofickém ústavu AV ČR, na Jiřské. 54. její svazek je toho dalším důkazem – autoři Suša a Stáhel v knize Environmentální devastace a sociální destrukce (z roku 2016), jednoznačně deklarují neudržitelnost současného režimu v Česku, pochopitelně

s upozorněním, že jsme jenom součástí špatné cesty, kterou se svět ubírá. Dovoluji si tvzení: ani jeden z dnešních profesionálních českých filosofů, nedoruje současný český politický režim. VČ k této Edici 54 nezávislých knih renomovaného českého vědeckého pracoviště, ani nekvikne. Pozvání jen jednoho z protagonistů a autorů přispívajících do této Edice - nezávislého hodnocení současného světa, Marka Hrubce, do diskusního pořadu, je jen úlitbou nám kritikům současné VČ, že přece jenom dává VČ hlas i opozici, hlas zdravému rozumu. Jenom úlitba – aby se neřeklo. Směr musí být samozřejmě úplně jiný. On - a my desítky kritiků současného stavu ve VČ musíme mít daleko větší prostor na obrazovce – ve vysvětlování a argumentování neudržitelnosti současného českého režimu, potažmo vývoje v EU – než osmadvacetileté moderátorky, které o světě a České republice vědí tolik, kolik já o uruguayské literatuře. Předseda Ústavního soudu dr. Rychetský v posledním publikovaném rozhovoru veřejných médií – hodnotí situaci v České republice – jako špatnou. Přirozeně, že doplňuje – že toto hodnocení se nevztahuje pouze na naši zemi. Místopředseda Nejvyššího soudu České republiky dr. Fiala, hovoří přímo o rozkladu systému. VČ zarytě mlčí k takovýmto vyjádřením a v hlavních zprávách si dovoluje nám občanům Česka sdělit, že v jakés ZOO u nás, chcíp jakýs pták.

Nebudu zadarmo pokračovat opisováním toho co jiní – známější mocnější než já, říkají na margo stavu české společnosti a o tom, co k tomu VČ říká.

Pokud já budu ředitelem VČ takovýto typ manipulace občany – skončí. Ve zpravodajství bude jenom pravda (pokud by pravda neexistovala – nemohli bychom se mýlit) a relevantnost informace (abyste pochopili, o co jde, i když některým se to vysvětlit na těchto pár řádcích zdá být nemožné – zprávy typu, že v Indonésii /kde žije 250 miliónů obyvatel / zemřeli další 4 lidé na ptačí chřipku, se nebudou vyskytovat).

Vše co jsem zhmotnil ve své Konceptci minulé, platí a pouze čas mohl odvát některé věty z mé práce. Tok času, se kterým naštěstí nikdo z nás nic nenadělá.

Více než 10 již mnou napsaných stránek máte k dispozici – já zde připojím jen několik dalších zpřesnění či tvrzení, úkol z bodu 12, Vašich požadavků na uchazeče o tento post – jsem již totiž tímto splnil. Vy jste mi nevrátili mé texty a jsou tudíž v Archivu listin České televize. Já se k nim pouze tímto hrdě hlásím, nepřevlékám kabát, sudťe mne podle vět, které byly mnou Vám již odevzdány, jsou stále mé. Trvám na nich. Tím víc, že některé byly psány jako vyloženě autorské scénáře moderátorům – jak by se měli chovat k odpovědným lidem z veřejné decisní sféry našeho státu.

Smyslem existence VČ není to, aby lidi čučeli na televizi 5 hodin denně. Jejím smyslem existence je důkaz, že lze televizi provozovat pro její koncesionáře, v záplavě stovek soukromých televizních kanálů - pravdivě a objektivně. Že lze dokázat národu, který si ji platí, že se mohu spolehnout na informace, které pro ně tato televize – takto nastavená – získává, shromažďuje, že lze dosáhnout i v dnešní době mediálních mafií, nevzdělanosti, manipulací a otevřených lží, v době skryté cenzury – toho, že ji lidé

BUDOU VĚŘIT.

Metoda mafie a nadnárodních korporací - „ lépe je veřejné mínění řídit – než se mu podřizovat „, musí být proto – alespoň z české VČ, vymýcena.

VČ není jen kulturní institucí jak by si mnozí současní v ní dnes pracující – přáli, není a nesmí být – jen kulturní institucí. Občan má dnes k dispozici stovky televizních kanálů s neuvěřitelným výběrem. Co však nemá – to je to, co by měla VČ občanům ČR nabízet. Koncesionářům svým nabízet. Vyvážené (to neznamená, že se dá hlas i protistraně a tím jako dosáhnou vyváženosti – prosím; uchopení problému často představuje deset, dvacet možných relevantních pohledů na věc – nikoli jen pohled koalice a opozice, nikoli jen pohled podle jakýchsi končetin, nikoli jen pohled černo-bílý), odpovědné, relevantní – podstatné informace o společensko-politickém dění v jeho obci, kraji a státu. Není dnes v Česku absolutně žádný jiný televizní kanál, který by tyto informace – takto mnou pojaté a zde takto deklarované - občanu ČR – poskytoval:

Není.

Taky proto je toto ona parketa VČ, toto prvořadý úkol VČ, poskytnout občanu ČR informace, které nikde jinde ověřené, nezkršené a v češtině – nezíská.

Půjde o střet - v mém podání ředitele VČ.

Střet zábavy a informovanosti. Na zábavu má občan ČR stovky televizních kanálů, stovky dalších možností jiných než civění na televizní obrazovku. Kvalitní relevantní informace o své zemi, ze své země, má velmi omezené, zde se nabídka této služby eliminuje na několik internetových adres, které stejně uvážlivý občan musí komparovat. Tisk v Česku je v rukou bossů či úzce zájmových skupin nějak ideově vyhraněných či zaměřených. Rozumnému angažovanému občanu (chce vůbec mít stát takové v zemi?) tak zbývá pouze tisk odborný, část produkce knižního trhu, který má však velmi malý dopad. Počty výtisků a cena jsou určitou brzdou pro velký počet našich obyvatel (2/3 pracujících nedosahuje v příjmu průměrný hrubý plat v zemi, zdroj: ČSÚ), brzdou, k dosažení seriózní informovanosti o své vlasti.

Upozorňuji tímto také, že se nehlásím a nikdy se hlásit nebudu ani jsem se nikdy nehlásil, do výběrového řízení do nějakého soukromého sdělovacího média. Moje představy jsou šity pouze na VČ.

Moje představy o změnách, které jsou nutné pro získání respektu obyvatel Česka ke svému veřejnoprávnímu sdělovacímu médiu. Moje koncepce řízení VČ:

V první řadě je třeba konstatovat, že v textu výběrového řízení na ředitele ČT, zveřejněném na w-stránkách ČT, není žádná zpráva pro uchazeče o tuto posici, stran jejich informovanosti o instituci, která zaměstnává tisíce lidí a disponuje miliardami korun od koncesionářů – zaručených každý rok. Jeden z nás uchazečů o tento post se k nim nakonec přirozeně dostane. Nebyla pro uchazeče zřízena žádná místnost na Kavčích horách (někdy se tomu říká dataroom), kde bychom se mohli informovat – studiem podkladů o všech závažných informacích, které ředitel takovéto instituce potřebuje. Jde o celý komplex financí a veškerého majetku, který patří ČT, jde o analýzu všech zaměstnanců z hlediska pohlaví, věku, získaného vzdělání, praxe a délky zaměstnání ve VČ, jde o seznam veškerých smluv s právníky i fyzickými osobami, platnými, obnovovanými či jinak strukturovanými informace o

tom, proč byli podepsány Českou televizí, jde o informace o režijních nákladech na provoz veškerého zařízení v majetku (či v pronájmu) ČT, jde o dlouhodobý návrh nutných investic k udržení bezporuchového chodu provozu ČT, jde o informace o veškerých bonusech, odměňování a sociálním, sportovním a kulturním programu ČT jako zaměstnavatele všech svých zaměstnanců, jde o znalost pracovního prostředí pro zaměstnance a to nejen při práci interní, kamerální, ale také pracovníků a odborných redaktorů a jejich fyzické zabezpečení na jejich služebních cestách a to doma i v zahraničí, jde o to konkrétně vědět to, že ČT nebude mít žádnou smlouvu s nějakou zločineckou PR agenturou, která má vyrobít zdání dobrého obrazu ČT na veřejnosti. Nelze vše koupit za peněz.

Toto všechno nikoli já – ale my všichni účastníci tohoto konkurzu, **nezávislí** – nevíme. Domníváme se mnohé, ale nemáme čísla na papíru pravdivá – na stole před sebou.

Protože se však nehlásím ani na kameramana, ostrahu, IT – technika, osvětlovače, správce všech budov a objektů v majetku ČT, natož tak na nějakého herce, zpěváka, moderátora, dramaturga, režiséra či interního scénáristu ČT, mohu si ideově dovolit nastínit řízení velkého netržního podniku – bez konkrétních nezkreslených čísel před sebou.

Před vyjmenováním změn u jednotlivých kanálů případně samostatných studií v Brně a Ostravě upozorňuji, že studuji i historii, vím co o revolucích řekl kupříkladu i George Orwell. Žádná revoluce v ČT mým příchodem nenastane. **Změny budou evoluční tak, že chci dokázat, že již za tři roky začnou Češi ke své televizi – přistupovat s větší důvěrou.** Budou o ČT uznale kývat hlavou a soukromoprávním televizím a jejich sračkám na obrazovce se začnou – vyhýbat.

1/

ČT 1 kanál bude změněn nejvíce. Bude to zdroj pravdivých informací podávaných zaměstnanci ČT (nebo jednorázově najatými komentátory či průvodci diskusemi na dané téma) nezkresleně tak, že divák bude denně vidět a slyšet, že lidem v ČT zaměstnaným, **tato televize nepatří.** Pouze zprostředkovává podstatné informace, tak jak jsem již výše uvedl. Toky informací budou inspirovány dikcí, frekvencí a silou hlasu, kterou slyšíme z rádia Vltava. Klid, vlídný hlas, tvrdé prosazování pouze spisovné češtiny, pomalá výslovnost, absolutní zákaz skákání do řeči těmi dnešními moderátory, odbourání současné uštěkanosti – chrlení zpráv z obrazovky za každou cenu – i když v některých dnech – žádné nové zprávy nejsou. Večerní vysílání zpráv bude flexibilní – bude-li téma, budou trvat tři hodiny, neboudou-li témata, nebudou se vymýšlet – pro vycpání času – ale budou trvat 10 – 20 minut (přesněji – podle potřebné doby – nikoli zaokrouhleně – třeba 8 nebo 11 minut). A občané o této změně pochopitelně budou informováni. Na tomto programu se otevře nový formát pořadu – tak jak jsem ho popsal dostatečně již minulý konkurz – **9 minut pro občana Česka.** Bude každý den, podle ohlasů budeme připraveni jej produkovat i 2x denně, ostatně – náklady na něj, jak již jsem popsal, jsou minimální. Hlasatelé – čitatelé zpráv, jsou k dispozici v ČT už nyní, komentátoři a průvodci diskusemi se budou muset nalézt či je bude nutno jednorázově nasmlouvat, dnes je ČT nemá. Měli by mít alespoň 40 let věku. Současná usoplená holátka v ČT působící na těchto pozicích jsou naprosto nedůvěryhodná. Pokud mi to Dozorčí rada ČT dovolí – odřídil bych několik hodinových diskusních pořadů spolu s mladším moderátorem na nějaké společensko-politické téma sám – na ukázkou ostatním budoucím odborným redaktorům.

3 - 5x týdně zavedeme pořad, který slovenská televize vysílala – dnes pokud vím již v ořezanější podobě, který vedl novinář Štefan Hríb. Lze i v Česku podobné osoby nalézt – dáme jim příležitost

se prosadit. *Diskusní pořady na tato bazální společensko-politická témata* (například – potřebuje Česká republika novou ústavu přijatou v referendu? odhaduji, že na toto téma by mělo být věnováno asi pět krát po dvou – tří hodinách diskuse) *domácí i zahraniční* (určitě vysledujeme - proč pořad natočený ČT v roce 2008 - Uloupené Kosovo, nemá opakování – včetně hodinových diskusí o této věci – po odvysílání tohoto dokumentu; jářku – a kolik toho já nevím o VČ a dalších kolika takových zašantročených pořadech – již natočených - a hlavně taky – schválně – nenatočených – aby se nevědělo), *však budou určeny pro diváka*. Jakékoli naparování dnešních moderátorů – přetáčení (transformace) diskusních pořadů vlastně do jakési talk show moderátora – bude nepřípustné. Vyzkoušíme scénu – že tito zprostředkovávači diskuse budou – zády na kameru, ta je zabere jen několikrát v rámci celého pořadu. Určující budou debatéři, nikoli televizní předříkavač. Chlapci a děvčata si budou muset vybrat.

Výroba zábavních pořadů bude omezena (jak už jsem naznačil – šaškárny ponecháme soukromoprávním podnikavcům v oboru zisku peněz ze schopnosti udržet diváka u bedny) ve prospěch pořadů diskusních a – dokumentárních. Z deseti současných zábavních pořadů mohou zůstat do budoucna výrobně – dva – ale bude se na ně moci dívat i za dvacet let.

Tržní ekonomika či co to v Česku dnes máme (další téma na seriózní diskusi), neumí dostatečně a programově pravidelně produkovat dokumentární pořady, které nezaujmu všechny vrstvy obyvatel, které nejsou nijak komerčně zajímavé. To neznamena ale vůbec, že nemají být natočeny. Naopak. VČ bude systematicky dokumentovat veškeré dění, danosti a jevy, které považujeme pro existenci českého státu, jeho historii, přírodu a lid za podstatné. Nebo – udělá to někdo jiný – než VČ? (Pokud někdo bude schopen dočíst všechny řádky zde mnou napsané – nikdo nesmí mít ani špetku pocitu, že má práce je nekonkrétní – okamžitě Vám vysypu dvacet dalších zásadních celospolečenských otázek, které VČ nediskutuje, sabotuje, vypouští, zásadně a programově – ignoruje; příklad z aktuálních témat – je nutné daňovým poplatníkům vysvětlit podstatu toho, co dnes podepsal ministr Stropnický ve vztahu svrchovanosti české 4. brigády rychlého nasazení – Armády České republiky s ministryní obrany BRD von Leyden, výsledkem takového vysvětlení podloženého argumenty – případně promítnutím celého textu podepsané smlouvy, může být – že jde o standardní přátelskou smlouvu mezi českou a německou armádou. Ovšem mimo strukturu NATO i EU. Nevím. Samozřejmě – nevíme. Namátkou téma, druhé z historie – příslušný pořad o historii naší země určitě musí rozkrýt důvody a příčiny bombardování různých lokalit Československa v roce 1945 – spojeneckými vojsky...).

Ptám se kdo jiný než VČ (a veřejnoprávní rozhlas) musí sdělit tomuto národu – všem jeho občanům, že práva neexistují bez povinností, že kategoricky v žádném případě nemáme jako občané českého státu jenom práva, ale také povinnosti k sobě navzájem, povinnosti ke svému státu.

To ideově všem s mozkiem v hlavě musí stačit – jak si představuji práci pro národ – této stanice VČ.

2/

ČT 2 bude dál po světě vyhledávat zahraniční dokumenty a snímky, které pomohou zušlechťovat mysl občanů ČR. Vzdělávat je a informovat je o neudržitelné cestě, jíž se 7 mld lidí zatím plíží ku svému konci. Výběr kulturních, umělecky cenných filmů může pokračovat v nasazené úrovni. I když množství, ze kterého vybíráme, se neustále zmenšuje – neb nových hodnotných snímků – nepřibývá. Současná neudržitelnost vývoje lidstva – nikde na světě neumožňuje produkovat, to co se porad dokola pouští zde a na Artu. Produkovat to, z čeho vybíráme z natočeného či nahraného za uplynulých 100 let.

Na této stanici se budou vysílat veškeré zprávy a aktuální informace z oblasti kultury a umění, na ČT1 budou jen při mimořádných událostech, například oslavy sto let trvání (?) českého státu příští rok...

I o této stanici platí, co chci diskutovat s Dozorčí radou VČ – je-li nutné vysílat nepřetržitě 24 hodin denně. O tak závažné a důležité věci nemůže rozhodnout pouze ředitel VČ, ta televize mu nepatří, to si může dovolit pouze majitel soukromé televize.

3/

Sportovní vysílání ČT není v čem zásadně měnit. Skupina obyvatel, která nahrazuje své sportovní a pohybové aktivity civěním na práci profesionálů, jest přiměřeně spokojena a tuto službu si řádně platí a chce ji. Nemůžeme ji časově ponížovat.

Jen příslušným komentátorům a redaktorům sportovním, připomeneme čím kdysi sport a hry byly. Nebyly prací, ale zábavou. To, v co se sport na světě dnes změnil, je nutno spravedlivě a pravdivě komentovat a vysvětlit. Dělat z profesionálních sportovců - VIP, je absolutně nepřijatelné pro trvale udržitelnou cestu vývoje lidské společnosti na území českého státu.

Na ČT 1 nebude žádný sport, bude jen zde na sportovní stanici.

4/

Vysílání pro děti nově vzniklé, je nonsens dnešní doby. Ano, bude-li trvat Dozorčí rada VČ na zachování dnešních časů vysílání – ředitel nemůže slova říci na toto její potvrzení.

Jinak samozřejmě platí to, že děti a mládež mají za úkol se učit, sportovat a hrát si venku či v tělocvičně – a poznávat krásy přírody českého státu, znát přírodu – nikoli hnípat před televizní obrazovkou.

Fysický stav naší mládeže, její sportovní vyspělost po již víc než čtvrtstoletí trvající degeneraci českého národa – hodnotí profesionálně znalci – funkcionáři pracující ve sportu 30 - 40 let, poslechneme si je v dlouhých, zevrubných hodnoceních a komentářích, to za ně nebude dělat ředitel VČ. Ti, musí dostat slovo své i na této stanici, aby rodiče a pomatená ministerstva školství od roku 1990, uznali neudržitelnost současného vývoje výchovy dětí a mládeže v Česku.

O výsledcích vzdělanosti pak hovoří skrytě i skromně potichu se vyskytující komentáře vysokoškolských pedagogů a pracovníků, kteří musí hodnotit to, co jim je vpuštěno či lépe – se sesype - do prvních ročníků vysokoškolského studia.

5/

Vysílání Art může pokračovat ve vyhledávání z bohaté pokladnice toho, co lidstvo za uplynulá staletí zdokumentovalo a zachovalo tak pro generace příští. Jde o brutální opakování minulého. Obávám se, že drtivá většina toho co se dnes točí, se dělá jenom proto – aby vydělala prachy či udržela příslušný počet minut diváka u obrazovky tak, aby během těchto minut mu byla vstříknuta nenápadně reklamní vložka na dámské vložky. Například.

Musí být vytýčeny jednotlivé kroky a priority v horizontu funkčního období q.ř. (z požadavků z bodu 12):

1/

Do tří let chci dokázat to, o čem se výše zmiňuji. Občan – když už zapne kanál VČ buď vědět, že informace, které vidí a slyší z obrazovky jsou pravdivé a relevantní. Pokud se stane, že tomu tak není – což je naprosto běžné ve zmatečnosti informačního dnešního světa (od toho tu je veřejnoprávní instituce – ptám se velice hlasitě – kdo jiný ??, která musí dobře zaplatit profíky, kteří se budou umět

orientovat v oné sračce informací dnešního světa) – příslušný čtenář či komentátor, odborný redaktor VČ, informaci předešlou svou opraví – s odkazem na předchozí stanovisko a vysvětlí jaké nové skutečnosti VČ vedou k tomu, aby zpřesnila, opravila svůj předchozí projev.

Do šesti let pak bude pochybovačů o práci VČ v Česku minimum.

VČ patří lidu této země a pro ně musí pracovat. Institucionálně lze dosáhnout dokonalosti (viz náš návrh zadání nové občanské ústavy ČR určený k dvouleté celonárodní diskusi, tak, aby poté byl definitivní text schválen referendem).

Do šesti let pak budou lidé v Česku své televizi – věřit.

Varianty spojení Čt 1 a Čt 24 - ostřejší profilace zpravodajství a informací jen na jedné stanici, apod., předložím k posouzení DR ČT.

Neexistuje vyšší cíl, který bychom si mohli před sebe klást.

Pochopitelně – je otázkou – zdali tento ideál na svět vůbec někde existuje.

Přesto se snažím si v životě klást jen ty nejvyšší cíle.

2/

Můj návrh, který učiním, musí Dozorčí rada ČT, potvrdit či ne – zmenší-li se rozsah vysílání na kanále sportovním, dětském či Artu, důvody naznačuji výše. Rozvedeny budou přirozeně v podkladech, které DR ČT k jejímu rozhodnutí připravím.

3/

Veškeré případně ušetřené peníze budou vloženy do vlastní tvorby pořadů, které jsem výše lapidárně popsal.

4/

Koncesionářské poplatky obyvatelstvu, žijícím již téměř v koloniálním státě (viz příslušná knížka docentky Švihlíkové) se nebudou zvyšovat, po celé mé případné funkční období. Jejich oprávněné vymáhání musí být však daleko tvrdší.

5/

Doporučím Dozorčí radě VČ, aby zvážila možnost vysílat průběh svého zasedání do záznamu na stanici ČT 1. Pochopitelně, současné praktiky, že se věci domlouvají více na chodbě či jinde než na vlastním zasedání – budou pokračovat, občan koncesionář se však dozví z průběhu vysílání – kdo je kdo. To je jenom otázka času. Nikdo není neodvolatelný. Nikdo.

6/

Spolupráce s odborovou organizací (cemi?) uvnitř VČ, bude vedena a komunikována z mé strany pouze a zásadně paragrafy, jež definuje v této věci Zákoník práce. Pracovní podmínky a plat si zaslouží profesionálové ve VČ na vysoké, jednotlivci na nadstandardní úrovni (zdroje vyplývají také z bodů 2/,3/,4/, ve výše uvedených krocích). Jako ředitel ale budu trvat na tom, že ideové zaměření – pravda a spravedlnost pro všechny – za toto zaměření jsou odpovědny především – a je to jejich nejdůležitější úkol – Dozorčí rada ČT a ředitel. Nikoli odboráři, to není jejich televize.

7/

Krajská studia mimo Kavčí hory, budou mít maximální samostatnost v tvorbě v duchu této mé koncepce další existence VČ. Jediným odpovědným za její realizaci bude ředitel krajského studia.

8/

Základní metodou mé manažerské práce bude princip delegování. Nepřepokládám, že bych řídil bezprostředně více než 9 nejvyšších manažerů přímo mě podřízených. Ti budou mít veškerou možnou ze zákona delegaci rozhodovacích pravomocí. Ale zároveň budou svým jménem odpovědní za tuto možnost rozhodování. Bude-li zneužita či porušena zásada loajality, ztrácí takovýto manažer důvěru, a končí.

9/

Celý můj život je důkazem a garancí toho, že s penězi daňových poplatníků – koncesionářů VČ se bude hospodařit řádně.

A na konec:

Končím s textem – je toho už více než 17 stran – s minulými deseti. Já Vám nebudu zadarmo říkat – co máte dělat, aby vám lidi věřili, abyste byli potřební – abyste nebyli zbyteční. Já Vám nebudu zadarmo říkat, co máte dělat a jak – já vám to chci dokázat svými činy – mým vedením VČ. Čím dřív někdo řekne 8,5 miliónům voličů této země, co nás čeká v 21. století, tím líp. Drtivá většina lidí u nás nemá páru o tom, co se ve světě děje, co se u nás děje. Jedině VČ a veřejnoprávní české rádio, může tento deficit informací pro občany ČR zajistit. Chtěl bych se o to pokusit v roli ředitele VČ. VČ na to má.